Karsai László

Karsai László válasza Zsila Ferencnek

VISSZHANG - LXII. évfolyam, 40. szám, 2018. október 5.

Bírálómnak igaza van, 25 éve valóban egyszer hibáztam, soha nem is tagadtam. Nem azért hagytam ki néhány fontos szót Kossuth híres és egyébként alapvetően filoszemita gondolatmenetéből, mert amúgy jó szokásom dokumentumokat meghamisítani, megcsonkítani, átírni, ha (pre)koncepciómba nem illenek. Amikor a Befogadók *című forráskiadványomat sajtó alá rendeztem, (megint egyszer) kifutottam az időből. Amikor a kéziratot a nyomdába adás előtt még utoljára átnézhettem, az eredeti fénymásolt anyagtól, amelyet régi, kedves és nagyon megbízható gépírómnak átadtam, már több ezer kilométer és egy óceán választott el. Egyszerűen nem vettem észre, hogy néhány szó kimaradt Kossuth leveléből. Gépíróm sem szándékosan hagyta ki az inkriminált szavakat, átugrott rajtuk a szeme. Mentségem nincs, csak annyi, hogy az elmúlt közel négy évtizedben több ezer oldalnyi forráskiadványt tettem közzé, írtam néhány monográfiát és (viszonylag) sok tanulmányt. Eddig még a szélsőjobboldali portálokon már sokszor felemlített Kossuth-szövegközlésemtől eltekintve soha, senki nem bírált meg azért, hogy szándékosan vagy véletlenül pontatlanul idéztem, hiányosan közöltem volna egy-egy forrást. Akadémiai doktori disszertációm egyik opponense szerint én „híresen precíz" vagyok. Talán azért is, mert ma is nagyon sajnálom ezt a 25 évvel ezelőtti hibámat.*